

IV. PHẨM XƯƠNG DƯƠNG CÔNG ĐỨC

Lại nữa, này Kiều-thi-ca! Dù cho có Xá-lợi của Phật đầy khắp trong châu Thiệm-bộ này đem làm một phần, biên chép pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa làm một phần. Trong hai phần ấy, ông chọn phần nào?

Trời Đế Thích thưa:

- Bạch Thế Tôn! Theo ý con, nên chọn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Vì sao? Vì con đối với Xá-lợi của Phật đều tin thọ, cúng dường, cung kính. Nhưng thân và Xá-lợi của chư Phật đều nhân nơi pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa mà sanh ra, cũng nhờ công đức oai lực của sự huân tu pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa mà có. Vì vậy mới được tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen.

Tất cả chúng Đại Bồ-tát đều đối với pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này mà siêng năng tu học, suy nghĩ đúng lý sẽ chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đều nhờ Bát-nhã ba-la-mật-đa này mà được thông suốt chơn như, pháp giới, pháp tánh và thật tế, thành tựu Pháp thân. Do chúng Pháp thân nên mới gọi là Phật. Vì Xá-lợi của Phật nương vào Pháp thân nên mới được thế gian cung kính, cúng dường.

Bạch Thế Tôn! Như con ở trong điện Thiên Pháp, ngồi trên tòa Thiên Đế, trời Ba mươi ba, giảng thuyết Chánh pháp cho các Thiên chúng. Khi ấy, có vô lượng chư Thiên tử đi đến chỗ con lắng nghe nói pháp, cúng dường, cung kính đi quanh bên hữu rồi lui ra. Nếu khi con không ở pháp tòa ấy, thì các Thiên tử cũng đến chỗ ấy, dù không thấy con, nhưng họ vẫn xem như có con, đều cung kính cúng dường, và nói: “Chỗ này là tòa Đế Thích ngồi để thuyết pháp cho chư thiên, chúng ta nên xem như Thiên chủ đang hiện diện”. Rồi họ cúng dường đi quanh bên hữu, lễ bái rồi lui ra.

Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cũng lại như vậy, nếu có người biên chép, thọ trì, đọc tụng, giảng thuyết rộng rãi cho các hữu tình thì nên biết chỗ ấy có vô lượng, vô số trời, rồng, Dược-xoa, A-tu-la v.v... ở cõi này và vô biên thế giới ở mười phương khác đều đến nhóm họp. Nếu không có người thuyết pháp nhưng vì kính trọng pháp thì họ cũng đến chỗ đó cúng dường, cung kính đi quanh bên hữu rồi lui ra.

Bạch Thế Tôn! Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cùng với các hạnh của Đại Bồ-tát và trí nhất thiết trí của Phật đã chứng đắc đều làm nhân duyên, làm chỗ nương dựa, có khả năng thấu đạt. Vì vậy, nên con nói: Dù cho Xá-lợi của Phật đầy khắp trong châu Thiệm-bộ này đem làm một phần, biên chép pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa lại làm một phần, trong hai phần ấy, con chọn lấy phần Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Lại nữa, bạch Thế Tôn! Hãy gác việc Xá-lợi của Phật đầy khắp trong châu Thiệm-bộ này đem làm một phần, giả sử Xá-lợi của Phật đầy khắp bốn đại châu đem làm một phần. Hoặc Xá-lợi của Phật đầy khắp Tiểu thiên thế giới đem làm một phần. Hoặc Xá-lợi của Phật đầy khắp Trung thiên thế giới đem làm một phần. Hoặc Xá-lợi của Phật đầy khắp Đại thiên thế giới đem làm một phần. Và có người biên chép pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa đem làm một phần, thì trong hai phần này, ý con sẽ chọn lấy phần Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Vì sao? Vì đối với chỗ Xá-lợi của chư Phật, con đều tin thọ, cúng dường, cung kính, nhưng pháp thân và Xá-lợi chư Phật đều do pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa mà sanh ra. Do công đức oai lực của pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa đã huân tu, nên mới được tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen.

Lại nữa, bạch Thế Tôn! Các thiện nam tử, thiện nữ v.v... nào đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, siêng năng tinh tấn tu học, tư duy đúng lý, biên chép, giảng thuyết truyền bá rộng rãi thì những người ấy ở đời sau chẳng đọa vào đường ác, xa lìa địa vị Thanh văn và bậc Độc giác, chẳng sợ tất cả tai họa, tật dịch xâm hại. Như người mắc nợ sợ người chủ nợ, liền thân cận phụng thờ quốc vương, dựa vào thế lực của quốc vương mà khỏi lo sợ. Vua dụ cho Bát-nhã ba-la-mật-đa, còn người mắc nợ kia dụ cho các thiện nam tử, thiện nữ v.v... nương nhờ Bát-nhã ba-la-mật-đa xa lìa đường ác và các sự sợ hãi.

Bạch Thế Tôn! Ví như có người nương cậy nơi vua, được vua thu nhận, mới được người đời cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen. Xá-lợi của Phật cũng lại như vậy, do huân tu Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa nên được chư thiên, người, A-tu-la v.v... đều cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen. Vua dụ cho Bát-nhã ba-la-mật-đa. Xá-lợi của Phật dụ cho người nương cậy vào vua.

Bạch Thế Tôn! Chư Phật đã chứng được trí nhất thiết trí cũng nhờ Bát-nhã ba-la-mật-đa mà được thành tựu, nên con chọn lấy Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Lại nữa, bạch Thế Tôn! Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa đủ đại thần lực, làm lợi ích cho hữu tình ở cõi tam thiên, tùy ở chỗ nào đều có Phật làm các Phật sự. Đó gọi là lợi ích an lạc cho tất cả hữu tình.

Bạch Thế Tôn! Ví như ngọc đại bảo thần châu vô giá, đầy đủ vô lượng các oai đức thắng diệu, tùy ở chỗ nào có thần châu này, người và chẳng phải người đều không bị nã hại.

Nếu có thiện nam tử, thiện nữ v.v... nào bị quỷ ám bắt, thân tâm khổ não. Khi ấy có người cầm thần châu này cho xem, nhờ oai lực của thần châu nên quỷ liền bỏ đi.

Hoặc có người bị bệnh sốt, hoặc phong, hoặc đàm, hoặc bị bệnh nóng do phong đàm hòa hợp gây ra bệnh, nếu đem thần châu này buộc đeo nơi thân, thì các bệnh như vậy đều được dứt trừ.

Thần châu này có khả năng soi sáng nơi tối tăm, mùa nóng có thể mát mẻ, mưa lạnh thì ấm áp, tùy ở địa phương nào có thần châu này thì nơi ấy khí hậu điều hòa, không lạnh, không nóng.

Hoặc địa phương nào có thần châu này thì rắn, bò cạp các loại độc không dám đến ở. Nếu có nam tử hoặc nữ nhân bị trúng độc đau đớn, khó chịu thì nên đem thần châu này đưa cho người bệnh xem, nhờ oai lực của thần châu làm cho chất độc bị tiêu diệt.

Nếu thân thể của các hữu tình bị tật hủi, ghẻ dũ, ghẻ chùm bao, mắt mù lòa, hoặc bệnh mắt, bệnh tai, bệnh mũi, bệnh yết hầu, bệnh thân, bệnh các lóng đốt, khi đeo thần châu này vào thì các bệnh đều được lành.

Hoặc trong các ao, suối, giếng v.v... nước bị đục dơ, hoặc sắp khô cạn, đem thần châu thả vào nước liền ngập đầy, lắng trong thơm sạch, đủ tám thứ công đức.

Nếu đem tám vải xanh, vàng, đỏ, trắng, hồng, tía, bích, lục dệt thành các thứ màu sắc, gói thần châu này để vào trong nước, thì nước sẽ biến đổi thành màu các thứ vải.

Đại bảo thần châu vô giá như vậy, oai đức vô biên, nói không thể hết được. Nếu để thần châu trong rương hộp cũng làm cho những món đồ trong đó thành tựu đầy đủ vô lượng, vô biên oai đức. Nếu rương tráp để trống, do trước kia đã từng để thần châu, nên đồ đạc trong hộp ấy vẫn được nhiều người ưa chuộng.

Khi ấy, Khánh Hỷ hỏi trời Đế Thích:

- Thần châu như vậy chỉ ở cõi trời mới có, hay là cõi người cũng có?

Trời Đế Thích thưa:

- Cõi người, cõi trời đều có thần châu này. Nếu thần châu ở cõi người thì hình nó nhỏ mà nặng, còn ở cõi trời thì hình nó lớn mà nhẹ.

Lại nữa, hạt châu ở cõi người hình tướng chẳng đầy đủ, châu ở cõi trời tướng nó tròn đầy. Thần châu cõi trời oai đức thù thắng vô lượng gấp bội hơn ở cõi người.

Bấy giờ, trời Đế Thích bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cũng lại như vậy, làm căn bản cho các công đức, hay diệt trừ vô lượng pháp ác bất thiện, tùy ở chỗ nào cũng diệt trừ được thân tâm khổ não của các hữu tình, người chẳng phải người đều chẳng làm hại được.

Bạch Thế Tôn! Như Lai đã chứng được trí nhất thiết trí và vô lượng, vô biên các công đức khác đều do Đại vương thần chú Bát-nhã ba-la-mật-đa đã diễn bày ra vô lượng, vô biên oai đức sâu rộng. Xá-lợi của Phật nhờ đã huân tu các công đức, nên các công đức này làm chỗ để nương tựa. Sau khi Phật Niết-bàn, đáng được lãnh thọ sự cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen của tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v...

Lại nữa, bạch Thế Tôn! Hãy gác việc Xá-lợi của Phật ở cõi tam thiên lại, giả sử Xá-lợi của Phật đầy hằng hà sa số thế giới khắp mười phương đem làm một phần, hoặc có người biên chép pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa làm một phần. Trong hai phần này, ý con chọn lấy Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Vì sao? Vì con đối với Xá-lợi của Phật đều tin ưa cúng dường, cung kính, như pháp thân chư Phật và Xá-lợi đều do pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa sanh ra, đều nhờ công đức oai lực đã huân tu Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa mới được tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen.

Lại nữa, bạch Thế Tôn! Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa hay sanh ra trí nhất thiết trí của Như Lai. Trí nhất thiết trí mà Như Lai đã chứng đắc có thể sanh ra thân Phật và Xá-lợi. Vì vậy, cúng dường Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, tức là cúng dường trí nhất thiết trí và Xá-lợi của chư Phật quá khứ, vị lai, hiện tại.

Lại nữa, bạch Thế Tôn! Các thiện nam tử, thiện nữ v.v... nào muốn được thấy vô lượng, vô số Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác ở mười phương thì phải hành Bát-nhã ba-la-mật-đa và tu Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Bấy giờ, Phật bảo trời Đế Thích:

- Đúng vậy! Đúng vậy! Đúng như lời ông nói.

Này Kiều-thi-ca! Đời quá khứ, Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đều nương vào Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này, đã chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Đời vị lai, Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác cũng nương vào Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này sẽ chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Và đời hiện tại, tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác trong mười phương vô biên thế giới cũng đều nương vào Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này hiện chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Nay Ta Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác cũng nương vào Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này mà cũng chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Trời Đế Thích thưa:

- Bạch Thế Tôn! Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này là Đại Ba-la-mật-đa, là Vô thượng Ba-la-mật-đa, là Vô đẳng đẳng Ba-la-mật-đa. Tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác và các chúng Đại Bồ-tát đều nương vào Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này biết được sự sai khác về tâm hành của các hữu tình.

Bấy giờ, Phật bảo trời Đế Thích:

- Đúng vậy! Đúng vậy! Đúng như lời ông nói. Này Kiều-thi-ca! Các Đại Bồ-tát trong suốt thời gian tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, có thể như thật biết tất cả sự sai khác về tâm hành của các hữu tình.

Khi ấy, trời Đế Thích bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Các Đại Bồ-tát chỉ nên hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, hay cũng nên hành năm Ba-la-mật-đa kia nữa?

Bấy giờ, Phật bảo trời Đế Thích:

- Này Kiều-thi-ca! Các Đại Bồ-tát nên hành đủ sáu pháp Ba-la-mật-đa. Nhưng khi hành bố thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, quán các pháp đều lấy Bát-nhã ba-la-mật-đa làm đầu.

Này Kiều-thi-ca! Ví thân, cành, hoa, lá, quả trái của cây cối trong châu Thiệm-bộ, dù có nhiều thứ hình loại chẳng đồng nhưng nó đều có khả năng che bóng mát như nhau, đầy đủ công đức lớn, được mọi người nương tựa.

Cũng vậy, sáu pháp Ba-la-mật-đa, mỗi pháp tuy đều có khác, nhưng nhờ phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa hộ trì và hồi hướng trí nhất thiết trí, các tướng sai khác đều bất khả đắc, đầy đủ đại công đức, được mọi người nương theo.

Bấy giờ, trời Đế Thích bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa thành tựu công đức rộng lớn thù thắng, thành tựu tất cả công đức thù thắng, thành tựu viên mãn công đức thù thắng, thành tựu vô lượng công đức thù thắng, thành tựu vô biên công đức thù thắng, thành tựu vô số công đức thù thắng, thành tựu vô đẳng công đức thù thắng, thành tựu vô tận công đức thù thắng.

Bấy giờ, Phật bảo trời Đế Thích:

- Đúng vậy! Đúng vậy! Đúng như lời ông nói.